

Krzysztof Szwagrzyk

Zygmunt Bukowiński (1921-1983), sędzieja WSR we Wrocławiu i w Warszawie

Zygmunt Bukowiński urodził się 30 sierpnia 1921 r. w Świącicy, pow. Sandomierz, w rodzinie inteligenckiej jako syn Józefa Bukowińskiego – inżyniera-agronoma, zatrudnionego w charakterze inspektora rolniczego w Krzeszowicach k. Krakowa (majątek Potockich), i Wiktorii Scipio del Campo. Był bratem przyrodnim ks. Władysława Bukowińskiego, trzykrotnie aresztowanego i więzionego w ZSRS. Po ukończeniu szkoły powszechnej w Krzeszowicach uczył się w gimnazjum i liceum w Krakowie, gdzie w maju 1939 r. zdał maturę w IV Państwowym Liceum im. H. Sienkiewicza. W latach 1929–1934 przyboczny drużynowego w Związku Harcerstwa Polskiego. Nie brał udziału w kampanii wrześniowej 1939 r. Okupację spędził u krewnych w Świącicy k. Sandomierza, pracując w majątku ziemskim w Zdanowie i Świącicy, pow. Sandomierz, jako praktykant rolny. Od października 1941 r. w szeregach Narodowej Organizacji Wojskowej, następnie – po połączeniu – w ZWZ–AK (pod pseudonimem „Karaś”).

Na przełomie lat 1943/1944 ukończył konspiracyjną Szkołę Podchorążych Piechoty i otrzymał stopień kaprala podchorążego. Został awansowany wówczas na dowódcę plutonu AK na terenie gm. Obrazów, pow. Sandomierz. W lipcu 1944 r. na rozkaz Komendy Obwodu AK Sandomierz dołączył do oddziału partyzanckiego wchodzącego w skład 2. PP 2. DP AK, z którym brał udział w walkach z Niemcami w Kieleckiem. Za zasługi w walce latem 1944 r. awansowany na podporucznika czasu wojny. Po awansie dowodził plutonem ckm w 2. PP. W grudniu 1944 r. po rozformowaniu się macierzystej jednostki AK zerwał kontakty z organizacją. Przez miesiąc pozostawał bez pracy, mieszkał wtedy w miejscowości Wzdół Wielki. Nie pracował także w Krakowie, gdzie zamieszkał 20 stycznia 1945 r. Zmobilizowany 5 marca 1945 r. do 2. Zapasowego PP w Krakowie, tam skończył szkołę podoficerską.

11 października 1945 r. ujawnił się w Krakowie w ramach akcji „Radostawa”. W tym samym czasie zweryfikowano mu stopień podporucznika z AK. Do stycznia 1946 r. służył w 61. PP 17. DP w Krakowie jako adiutant dowódcy I batalionu. W styczniu 1946 r. przeniesiony do sądownictwa wojskowego. Od 11 lutego 1946 do marca 1946 r. kierownik kancelarii Wojskowego Sądu Garnizonowego w Rzeszowie, następnie od marca do 4 października 1946 r. sekretarz Wojskowego Sądu

Rejonowego w Rzeszowie. W październiku 1946 r. rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego, które przerwał po roku nauki. Z dniem 5 października 1946 r. objął obowiązki sekretarza w Wojskowym Sądzie Rejonowym we Wrocławiu (do 1 kwietnia 1947 r.), gdzie pracował następnie jako asesor (2 kwietnia 1947 – 31 marca 1948) i sędzia (7 kwietnia 1948 – 2 listopada 1948).

Jesienią 1948 r. ukarano go obniżeniem stopnia oficerskiego z kapitana do porucznika oraz przeniesieniem do Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie za udział 13 sierpnia 1948 r. w spotkaniu towarzyskim, na którym przy alkoholu przebywali razem sędziowie, prokurator i obrońcy uczestniczący tego dnia w rozprawie przeciwko członkom WiN.

W okresie służby uzyskiwał na ogół pozytywne oceny u swoich przełożonych. W opinii służbowej z 1949 r. napisano: „Z wydawanych przez siebie wyroków w sprawach politycznych, a w szczególności z niezwykle surowych – wynika jego wrogi stosunek do reakcji”. W 1949 r. ukończył kurs dla oficerów służby sprawiedliwości. W lutym 1950 r. aresztowany i osadzony na sześć miesięcy w areszcie OZI nr I w Warszawie pod zarzutem udziału w akcji przeciwko jeńcom sowieckim w czasie okupacji niemieckiej; wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego nr 1 w Warszawie z 19 września 1950 r. uwolniony od zarzutów. Do grudnia 1950 r. pozostawał do dyspozycji Głównego Zarządu Politycznego WP. Zdemobilizowany na podstawie rozkazu nr 918 z 31 grudnia 1950 r., w maju 1951 r. podjął pracę w Miejskim Przedsiębiorstwie Rozbiórkowo-Porządkowym we Wrocławiu, w którym pracował na stanowiskach samodzielnego referenta wydziału zbytu i kierownika sekcji współzawodnictwa.

11 listopada 1952 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Sekcji III Wydziału III WUBP we Wrocławiu pod fikcyjnym zarzutem nieujawnienia swojej działalności akowskiej. Rzeczywistym celem zatrzymania była próba zwerbowania Bukowińskiego do rozpracowania środowiska kieleckiej AK, prowadzonego we Wrocławiu pod krypt. „Ujawnieni” i „Nieujawnieni”. „W toku dalszego przesłuchania – zapisano w meldunku o przebiegu werbunku – kandydat zwrócił się z zapytaniem, wyrażając skruchę i obawę, że będzie siedział w więzieniu, dlatego to on ma być ofiarą polityki rządu londyńskiego w Polsce w okresie okupacji. Dalej nadmienił, że sam był członkiem AK, jednak będąc sędzią w Wojskowym Sądzie Rejonowym, dawał duże wyroki organizacjom AK-owskim, działającym po wyzwoleniu. Nadmienił dalej, że obecnie czuje wstręt do b[łytych] członków AK, którzy spełniali [sic!] mordy na działaczach lewicowych i jako dla takich będzie bezwzględny i starał się będzie rozszyfrowywać wrogą działalność takowych na obecnym etapie”.

Tej samej nocy 11/12 listopada, po przyjęciu pseudonimu „Grotkiewicz”, napisał kilkustronicowy życiorys oraz sporządził wykazy członków rodziny, znajomych, przełożonych i podwładnych z kieleckiej AK. Za przygotowany materiał otrzymał 200 zł. Współpracę z UB kontynuował przez kilka lat, pobierając za nią wynagrodzenie pieniężne lub upominki (wieczne pióro). W 1959 r. „Grotkiewicz” wyeliminowano z sieci tajnych współpracowników; uzasadniono to następująco: „mimo swych chęci nie posiada możliwości informowania nas o wrogo działających osobach”.

5 kwietnia 1961 r. rozpoczął pracę w charakterze rekwizytora w Wytwórni Filmów Fabularnych we Wrocławiu, gdzie zyskał uznanie kierownictwa wytwórni,

Biogramy

które uznało Bukowińskiego za pracownika należącego do „czołówki rekwizytorów naszej kinematografii”. 1 stycznia 1971 r. objął stanowisko kierownika działu administracyjno-gospodarczego wytwórni.

Ponowne nawiązanie kontaktu SB z Bukowińskim nastąpiło w 1969 r. Odbyta wówczas rozmowa dotyczyła możliwości współpracy w zakresie informowania o nastrojach politycznych wśród pracowników Wytwórni Filmów Fabularnych. Z powodu rozwiązania grupy mającej rozpracowywać zatrudnionych w WFF we Wrocławiu ludzi nie doszło do ponownego nawiązania współpracy Bukowińskiego z SB.

Od 1950 r. Bukowiński związany był z Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym. Pełnił w nim przez wiele lat m.in. funkcje: prezesa Oddziału Wrocławskiego PTTK, członka Zarządu Dolnośląskiego PTTK oraz członka Zarządu Głównego tej organizacji. Jak napisano w zaświadczeniu Oddziału Wrocławskiego PTTK z 27 marca 1972 r., „Ob. Zygmunt Bukowiński swoją długoletnią pracą społeczną w PTTK położył wielkie zasługi dla rozwoju turystyki i krajoznawstwa oraz popularyzacji Wrocławia i Dolnego Śląska wśród szerokich rzesz turystów całej Polski”.

Żonaty z Krystyną z Andrusikiewiczów (ślub 3 lipca 1948 r. we Wrocławiu). Ojciec dwóch córek: Jolanty Barbary, ur. 25 listopada 1948 r., i Elżbiety, ur. 6 lipca 1951 r. Zamieszkały: Kraków, ul. Warszawska 5 (1945 r.), Wrocław, ul. Kościuszki 173/7, następnie ul. Zaolziańska 1/14. Awanse: podporucznik (1 stycznia 1945), porucznik (1 września 1946), kapitan (22 lipca 1948), porucznik (26 października 1948), kapitan (24 czerwca 1972). Odznaczenia: Medal Zwycięstwa i Wolności (27 marca 1947), Medal Zwycięstwa – radziecki (29 marca 1947), Srebrny Krzyż Zasługi (22 grudnia 1947), Krzyż Partyzancki (10 stycznia 1947), Medal „Za Udział w Walkach o Berlin” (5 maja 1974). Bezpartyjny. Zmarł 23 listopada 1983 r. we Wrocławiu. Pochowany na cmentarzu Grabiszyńskim w tym mieście.

Na Dolnym Śląsku orzekał w następujących sprawach politycznych:

- Wacława Belki, skazanego 12 czerwca 1948 r. na dziesięć lat więzienia za przynależność do organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;
- Andrzeja Bieleckiego, skazanego 31 października 1947 r. na sześć lat więzienia za próbę obalenia przemocą ustroju i działania przeciwko sojuszowi ze ZSRR;
- Kazimierza Charchuta, skazanego 16 sierpnia 1948 r. na dwanaście lat więzienia za działalność w WiN;
- Władysława Ciska, skazanego 10 sierpnia 1948 r. na karę śmierci (wyrok wykonano 27 listopada 1948 r.) za działalność w WiN;
- Bronisława Cybucha, skazanego 16 czerwca 1948 r. na karę śmierci (wyrok niewykonany) za działalność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;
- Bogdana Czekały, skazanego 7 lutego 1948 r. na dwa lata więzienia za przynależność do organizacji „Czarna Śmierć”;
- Ludwika Dudusia, skazanego 16 sierpnia 1948 r. na dwanaście lat więzienia za działalność w WiN;
- Albina Durysa, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na pięć lat więzienia za działalność w WiN;
- Stanisława Dydę, skazanego 10 sierpnia 1948 r. na karę śmierci (wyrok wykonano 27 listopada 1948 r.) za działalność w WiN;

- Edwarda Fiołka, skazanego 10 sierpnia 1948 r. na dwanaście lat więzienia za działalność w WiN;
- Teresy Galik, skazanej 23 sierpnia 1948 r. na dwa lata więzienia za działalność w WiN;
- Tadeusza Galika, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na sześć lat więzienia za działalność w WiN;
- Henryka Grzeszczaka, skazanego 12 czerwca 1948 r. na dwa lata więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;
- Anny Hierzyk, skazanej 23 sierpnia 1948 r. na siedem lat więzienia za działalność w WiN;
- Jana Jarzębskiego, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na pięć lat więzienia za działalność w WiN;
- Emilii Jaskuły, skazanej 16 sierpnia 1948 r. na dziesięć lat więzienia za działalność w WiN;
- Stanisława Jaskuły, skazanego 16 sierpnia 1948 r. na karę dożywotniego więzienia za działalność w WiN;
- Jana Klamuta, skazanego 16 sierpnia 1948 r. na karę śmierci (wyrok wykonany 27 listopada 1948 r.) za działalność w WiN;
- Tadeusza Kopia, skazanego 10 sierpnia 1948 r. na dziesięć lat więzienia za działalność w WiN;
- Teofila Kralla, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na piętnaście lat więzienia za działalność w WiN;
- Bogdana Krutowicza, skazanego 7 lutego 1948 r. na karę śmierci (wyrok niewykonany) za przynależność do organizacji „Czarna Śmierć”;
- Henryka Krzyckiego, skazanego 7 lutego 1948 r. na dziesięć lat więzienia za przynależność do organizacji „Czarna Śmierć”;
- Bolesława Krzywdy, skazanego 12 czerwca 1948 r. na dwa lata więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;
- Eugeniusza Kukiezy, skazanego 16 czerwca 1948 r. na dziesięć lat więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;
- Feliksa Kuklewicza, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na dwa lata więzienia za działalność w WiN;
- Mieczysława Kwiatkowskiego, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na trzynaście lat więzienia za działalność w WiN;
- Ewy Lachnitt, skazanej 23 sierpnia 1948 r. na pięć lat więzienia za działalność w WiN;
- Jana Leśniowskiego, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na dwanaście lat więzienia za działalność w WiN;
- Celiny Łubińskiej, skazanej 23 sierpnia 1948 r. na siedem lat więzienia za działalność w WiN;
- Leona Macherowskiego, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na karę śmierci (wyrok niewykonany) za działalność w WiN;
- Wincentego Macherowskiego, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na piętnaście lat więzienia za działalność w WiN;

Biogramy

– Ludwika Marszałka, skazanego 10 sierpnia 1948 r. na karę śmierci (wyrok wykonany 27 XI 1948 r.) za działalność w WiN;

– Ireny Mazek, skazanej 16 sierpnia 1948 r. na pięć lat więzienia za działalność w WiN;

– Mariana Mokrzyckiego, skazanego 16 czerwca 1948 r. na rok więzienia (w zawieszeniu na rok) za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;

– Wincentego Muchy, skazanego 10 sierpnia 1948 r. na osiem lat więzienia za działalność w WiN;

– Bronisława Pelczarskiego, skazanego 16 sierpnia 1948 r. na osiem lat więzienia za działalność w WiN;

– Tadeusza Pitnera, skazanego 16 czerwca 1948 r. na dwa lata więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;

– Wiktora Plury, skazanego 7 lutego 1948 r. na karę śmierci (wyrok niewykonany) za przynależność do organizacji „Czarna Śmierć”;

– Karola Poški, skazanego 16 sierpnia 1948 r. na siedem lat więzienia za działalność w WiN;

– Bolesława Prusa, skazanego 16 czerwca 1948 r. na dwa lata więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;

– Haliny Sieleżyńskiej, skazanej 10 sierpnia 1948 r. na dziewięć lat więzienia za działalność w WiN;

– Marcina Sondej, skazanego 16 sierpnia 1948 r. na piętnaście lat więzienia za działalność w WiN;

– Stanisława Stefki, skazanego 23 sierpnia 1948 r. na dwanaście lat więzienia za działalność w WiN;

– Zbigniewa Szczepaniaka, skazanego 12 czerwca 1948 r. na siedem lat więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;

– Stanisława Szora, skazanego 16 czerwca 1948 r. na dwa lata więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;

– Barbary Szpot-Dunin, skazanej 23 sierpnia 1948 r. na siedem lat więzienia za działalność w WiN;

– Janiny Szwarz, skazanej 23 sierpnia 1948 r. na sześć lat więzienia za działalność w WiN;

– Czesława Waśniewskiego, skazanego 12 czerwca 1948 r. na cztery lata więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;

– Karola Węgrzynowicza, skazanego 12 czerwca 1948 r. na dwa lata więzienia za przynależność w organizacji młodzieżowej „Armia Krajowa”;

– Mieczysława Widła, skazanego 10 sierpnia 1948 r. na sześć lat więzienia za działalność w WiN;

W okresie służby w Wojskowym Sądzie Rejonowym w Warszawie orzekał w sprawach politycznych, skazując:

– Henryka Banaszewskiego 9 listopada 1948 r. na czternaście lat więzienia za przynależność do NZW;

– Jadwigę Banaszkiwicz 9 listopada 1948 r. na piętnaście lat więzienia za przynależność do NZW;

- Andrzeja Białaszewskiego w 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Kazimierza Białoskórskiego 24 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Jana Borowskiego 9 listopada 1948 r. na sześć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Antoniego Brudzyńskiego 24 stycznia 1949 r. na sześć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Henryka Brudzyńskiego 24 stycznia 1949 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Adama Charzyńskiego 11 listopada 1948 r. na dwanaście lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Stanisława Charzyńskiego 11 listopada 1948 r. na dziesięć lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Mariana Chmielewskiego w 1948 r. na dziesięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Henryka Chodubskiego 9 listopada 1948 r. na trzy lata więzienia za współpracę z NZW;
- Zygmunta Ciskiego 25 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Stanisława Dąbrowskiego 9 listopada 1948 r. na dwa i pół roku więzienia za współpracę z NZW;
- Bolesława Dejewskiego 27 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Marcelego Dobrosielskiego 9 listopada 1948 r. na półtora roku więzienia za współpracę z NZW;
- Tadeusza Domżałskiego 1 kwietnia 1949 r. na dziesięć lat więzienia za dokonanie napadu na funkcjonariusza
- Wiktora Jaworskiego 8 listopada 1948 r. na dwanaście lat więzienia za współpracę z NZW;
- Piotra Jeziorskiego 9 listopada 1948 r. na osiem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Czesława Kacprowicza 24 listopada 1948 r. na siedem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Zygmunta Kalinowskiego 30 marca 1949 r. na rok więzienia za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NSZ;
- Stanisława Kapuśniaka w 1949 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Aleksandra Kęsickiego 9 listopada 1948 r. na dwa lata więzienia za współpracę z NZW;
- Piotra Kocięckiego 21 stycznia 1949 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Hipolita Kołobuza 11 listopada 1948 r. na siedem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Konstantego Kotkiewicza 8 listopada 1948 r. na trzy lata więzienia za współpracę z NSZ;

Biogramy

- Zygmunta Kowalkowskiego 12 listopada 1948 r. na osiem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Eugeniusza Kowalskiego 12 listopada 1948 r. na trzy lata więzienia za współpracę z NZW;
- Zenona Kowalskiego 12 listopada 1948 r. na rok więzienia za współpracę z NZW;
- Adama Kozaneckiego 31 sierpnia 1949 r. na dziesięć lat więzienia za przynależność do NZW;
- Henryka Krawczyńskiego 27 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Stanisława Gajdę 26 listopada 1948 r. na piętnaście lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Antoniego Garczyńskiego 12 listopada 1948 r. na siedem lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Marię Goczewską 9 listopada 1948 r. na sześć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Kazimierza Goczewskiego 9 listopada 1948 r. na dziesięć lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Franciszka Grzegorskiego 24 listopada 1948 r. na sześć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Kazimierza Grzywińskiego 27 listopada 1948 r. na dwanaście lat więzienia za działalność w NZW;
- Władysława Kurnickiego 12 listopada 1948 r. na rok więzienia za zatajenie przynależności innych osób do NZW;
- Józefa Kwiatkowskiego 8 listopada 1948 r. na trzy lata więzienia za współpracę z NZW;
- Wacława Linowskiego 27 listopada 1948 r. na sześć miesięcy więzienia za zatajenie przynależności innych osób do NZW;
- Władysława Łazarskiego 12 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Tadeusza Maciakiewicza 24 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Wacława Mikołajczyka 29 marca 1949 r. na dziesięć lat więzienia za napad na milicjantów;
- Józefa Mystkowskiego 11 listopada 1948 r. na sześć lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Józefa Orzechowskiego 31 marca 1949 r. na osiem miesięcy więzienia za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NZW;
- Tadeusza Perłowskiego 12 listopada 1948 r. na rok więzienia za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NZW;
- Alinę Perzyńską 12 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Józefa Pilacińskiego 27 listopada 1948 r. na rok więzienia za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NZW;
- Antoniego Piotrowskiego 24 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;

- Antoniego Pleca 24 listopada 1948 r. na siedem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Wiktora Pleca 24 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Mieczysław Pomirskiego 9 listopada 1948 r. na dwa lata więzienia za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NZW;
- Władysława Reszke 27 listopada 1948 r. na sześć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Hannę Rzeszotarską 24 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Stanisława Rzeszotarskiego 24 listopada 1948 r. na dziewięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Władysława Rzeszotarskiego 24 listopada 1948 r. na sześć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Władysława Sękowskiego 31 marca 1949 r. na pięć lat więzienia za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NZW;
- Władysława Skoniecznego w 1949 r. na dwa lata więzienia za współpracę z NZW;
- Klemensa Sobocińskiego 24 listopada 1948 r. na siedem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Jana Szarwińskiego 24 listopada 1948 r. na siedem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Stanisława Szarwińskiego 24 listopada 1948 r. na osiem lat więzienia za współpracę z NZW;
- Władysława Szczepkowskiego 9 listopada 1948 r. na dwanaście lat więzienia za współpracę z NZW;
- Aleksandra Świątka 9 listopada 1948 r. na dwanaście lat więzienia za współpracę z NZW;
- Mieczysława Umińskiego 24 listopada 1948 r. na piętnaście lat więzienia za przynależność do NZW;
- Zdzisława Wielogórskiego 19 marca 1949 r. na pięć lat więzienia za przynależność do NZW;
- Adama Winnickiego 24 listopada 1948 r. na dwa lata więzienia (w zawieszeniu na trzy lata) za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NZW;
- Władysława Wysockiego w 1948 r. na cztery lata więzienia za zatajenie informacji o przynależności innych osób do NZW;
- Tadeusza Zgliczyńskiego 8 listopada 1948 r. na trzy lata więzienia za współpracę z NSZ;
- Stanisława Zglinickiego 11 listopada 1948 r. na osiem lat więzienia za współpracę z NSZ;
- Ignacego Żakowskiego 24 listopada 1948 r. na pięć lat więzienia za współpracę z NZW;
- Jana Żurawskiego 9 listopada 1948 r. na siedem lat więzienia za współpracę z NZW.

Biogramy

Źródła: AIPN Wr, Mikrofilm dot. Z. Bukowińskiego, 0095/1884; Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego: Akta osobowe studenta Zygmunta Bukowińskiego, bez sygn.; Archiwum Wojsk Lądowych, Filia nr II we Wrocławiu: Akta osobowe Zygmunta Bukowińskiego, 6649/91/654; Teczka rozkazów i zarządzeń Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu za lata 1948–1949, 4953/55/11; Archiwum Wytworni Filmów Fabularnych we Wrocławiu, akta osobowe Zygmunta Bukowińskiego, bez sygn.; T. Balbus, *Konspiracja Dolnośląska AK–WiN (1945–1948). Leksykon*, Wrocław 2000, wg indeksu; *idem*, *Major Ludwik Marszałek „Zbroja” (1912–1948). Żołnierz Polski Podziemnej*, Wrocław 1999, s. 179, 186, 196; *idem*, Tadeusz Gierat [w:] *Małopolski słownik biograficzny uczestników działań niepodległościowych 1939–1945*, t. 4, Kraków 1999, s. 61; *idem*, *W celi śmierci. Ostatnie dni Władysława Macieja Ciska (1921–1948) żołnierza AK, działacza WiN-u, studenta i asystenta Politechniki Wrocławskiej*, Wrocław 1999, wg indeksu; J. Pawłowicz, *Chwała bohaterom! Mieszkańcy Mazowsza Zachodniego sądzeni przez Wojskowe Sądy Rejonowe 1946–1955*, Warszawa, 2003; K. Szwagrzyk, *Golgota Wrocławska 1945–1956*, wg indeksu; *idem*, *Konspiracja i opór społeczny w Polsce 1944–1956. Słownik biograficzny*, t. 1, Wrocław 2002, s. 224; *Skazani na karę śmierci przez Wojskowy Sąd Rejonowy we Wrocławiu (1946–1955)*, red. K. Szwagrzyk, Wrocław 2003; *idem*, *Winni? – Niewinni? Dolnośląskie podziemie niepodległościowe (1945–1956) w świetle dokumentów sądowych*, wg indeksu; *idem*, *Zbrodnie w majestacie prawa*, Warszawa 2000, s. 25; *idem*, *Żołnierze AK w strukturach komunistycznego sądownictwa wojskowego*, „Zeszyty Historyczne WiN-u” 2001, nr 16; *Wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu z dnia 10 sierpnia 1948 r. w sprawie przeciwko członkom Zarządu Wrocławskiego Okręgu WiN*, oprac. A. Zagórski, „Zeszyty Historyczne WiN-u” 1992, nr 2.